

RESSÒ DE LA PARAULA

QUARESMA: CAMÍ DE LLIBERTAT (II)

Un oasi

Ens veiem ja fent camí, un cop des- embarassats dels lligams que ens esclavitzen, com estrenant una manera de caminar lliurement, sentint que els treballs ja no són una càrrega imposada, sinó una elecció personal. Podem anar on vulguem! Així van viure els israelites els primers passos en el desert.

És una petita experiència de llibertat. Més ben dit, és un succedani de llibertat.

L'alliberament, en si és solament un buit. La fulla d'un arbre, a la tardor, anhela deixar-se anar de la branca per a bressolar-se en el vent i arribar lluny. Però la fulla solta, després de gaudir de llibertat sense lligams, acaba caient i assecant-se.

Alliberar-se d'alguna cosa, sense saber «per a què», sense objectiu previst —i triat lliurement— és caure en el no-res i el camí esdevé absurd i particularment dur. Dur, sobretot, per la solitud.

En ple Camí quaresmal rebem un regal per al nostre goig, que a més constitueix tota una revelació. És com un oasi d'ombra i frescor reconfortant: som convidats a participar, com a testimonis, de la Transfiguració (Mt 17).

Aquest regal té el seu paral·lel en el moment en què el Poble d'Israel és cridat a establir l'Aliança amb Jahvè al Sinaí (Ex 34). Aquest esdeveniment,

central en la història d'Israel (i en la nostra), mostra que la vocació a la llibertat que Déu realitza amb nosaltres té un objectiu clar: aconseguir que el Poble arribi, lliurement, al compromís d'amor amb Ell i que per aquesta via trobi la salvació.

Saint-Exupéry ja havia recordat que «No hi ha llibertat en qui va a qualsevol lloc. Les pistes invisibles de l'amor són les que fan lliure a l'home». Déu sap molt bé que no serveix de res la llibertat (alliberament) si no és per a arribar a estimar. De manera que la llibertat acaba reclamant vincles d'amor, perquè aquesta llibertat tingui sentit. I en la mesu-

ra en què, essent lliures, anem descobrint pistes invisibles d'amor i les seguim, som més lliures.

En el camí de llibertat que és la nostra Quaresma experimentem l'amor entrant en l'escena de la Transfiguració. Som convidats a pujar amb Ell a la muntanya, potser quan hem detectat el nostre cansament durant el camí pel desert. Tot el que hi passarà tindrà un sentit profund: experimentar, compartint-ho, el goig de l'amor de Déu, ser estimats i estimar. És el Déu-Jahvè de l'Aliança, hi ha Moisès, la Llei que neix d'ella, hi ha Elies, el profeta de la Paraula, hi ha Jesús, centre de l'amor, hi ha el núvol de l'Esperit, creant l'atmosfera de l'amor per a ser compartit i, sobretot, allí se sent la declaració d'amor del Pare: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo».

S'entén la reacció de Pere: goig, benestar, pau. Podríem dir que se sent realment lliure dins del núvol de l'amor. Una altra cosa és la seva reacció, en voler aturar el temps i no continuar caminant. Havia d'entendre que l'oasi hi és per al caminant, no és punt d'arribada. Que hi ha un més enllà al final del camí, una terra promesa; que la llibertat, com l'amor, encara han de ser provats.

Així és la nostra vida espiritual, sempre fent camí.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El gran repte d'una comunicació és que el missatge es transmeti fidelment d'un punt a l'altre. Entre les persones la comunicació ens defineix: som éssers per als altres. Si no hi ha comunicació no som humans, ni tan sols ens podem considerar éssers vius, perquè tots es comuniquen d'una o altra manera.

Per això ens ha de preocupar que ens costi tant la comunicació i que negligim en les relacions amb els altres. Però encara ens ha de preocupar més que les generacions que estan venint només sàpiguen comunicar-se a través de les màquines. És la gran opció dels joves: fer

Jesús no escrivia whatsapps

passar la seva vida a través d'una pantalla.

On queda la nostra veritat de fe quan afirmen que la Paraula es va fer persona humana? És possible poder imaginar-nos Jesús parlant a través d'una pantalla? Triant i ensenyant els seus deixebles online? Potser podem argumentar que si Jesús vingués ara tindria mòbil i escriuria whatsapps. Però no ens enganyem, qualsevol instrument que fem servir per comunicar-nos condicio-

na i modifica el missatge comunicat. Per això, Jesús va ser Paraula que parlava, tocava, escoltava, mirava i olorava. Tot això no ho podem fer a través de la pantalla encara que ens ho venguin com a possible i enganyin els nostres sentits amb la realitat virtual.

El gran repte de la nostra societat actual és poder conservar el valor de la persona que tenim al davant i que no hi hagi res que passi pel davant de la seva presència real. Per a aquells que

han nascut i crescut tenint al davant pantalles hauran de poder discernir com s'han comunicat amb els altres i ser molt sincers en respondre aquesta pregunta: a la meua vida, no hauré estat més temps davant d'una màquina que no pas davant d'una persona? I ara aquesta pregunta ja val per a totes les generacions si parlem de qualsevol pantalla.

Apa, comenceu a sumar, a veure com us surten els comptes?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

CUARESMA: CAMINO DE LIBERTAD (II)

Un oasis

Nos vemos ya en camino, una vez desembarazados de las ataduras que nos esclavizan, como estrenando una manera de caminar libre, sintiendo que los trabajos ya no son un carga impuesta, sino una elección personal. ¡Podemos ir donde queramos! Así vivieron los israelitas los primeros pasos en el desierto.

Es una pequeña experiencia de libertad. Mejor dicho, es un sucedáneo de libertad.

La liberación, en sí es solo un vacío. La hoja de un árbol, en otoño anhela soltarse de la rama para mecerse en el viento y llegar lejos. Pero la hoja suelta, tras gozar de libertad sin ataduras, acaba cayendo y secándose.

Liberarse de algo, sin saber «para qué», sin objetivo previsto —y elegido libremente— es caer en la nada y el camino se hace absurdo y particularmente duro. Duro, sobre todo, por la soledad.

En pleno Camino cuaresmal recibimos un regalo para nuestro gozo, que además constituye toda una revelación. Es como un oasis de sombra y frescura reconfortante: somos invitados a participar, como testigos, de la Transfiguración (Mt 17).

Este regalo tiene su paralelo en el momento en que el Pueblo de Israel es llamado a establecer la Alianza con Yahvé en el Siná (Ex 34). Este acontecimiento, central en la historia de Israel (y en la nuestra), muestra que la vocación a la libertad que Dios realiza con nosotros tiene un objetivo claro: lograr que el Pueblo llegue, libremente, al compromiso de amor con Él y que por esta vía encuentre la salvación.

Saint-Exupéry ya había recordado que «No hay libertad en el que va a cualquier parte. Las pistas invisibles del amor son las que hacen libre al hombre». Dios sabe muy bien que de nada sirve la libertad (liberación) si no es para llegar a amar. De forma que la libertad acaba reclamando vínculos de amor, para que esa libertad tenga sentido. Y en la medida en que, siendo libres, vamos descubriendo pistas invisibles de amor y las seguimos, somos más libres.

En el camino de libertad que es nuestra Cuaresma experimentamos el amor entrando en la escena de la Transfiguración. Somos invitados a subir con Él a la montaña, quizá tras haber detectado nuestro cansancio durante el camino por el desierto. Todo lo que ocurrirá allí tendrá un sentido profundo: experimentar, compartiéndolo, el gozo del amor de Dios, ser amados y amar. Es el Dios-Yahvé de la Alianza, allí está Moisés, la Ley que nace de ella, allí está Elías, el profeta de la Palabra, allí está Jesús, centro del amor, allí la nube del Espíritu, creando la atmósfera del amor para ser compartido y, sobre todo, allí se oye la declaración de amor del Padre: «Este es mi Hijo amado, escuchadle».

Se entiende la reacción de Pedro: gozo, bienestar, paz. Podríamos decir que se siente realmente libre dentro de la nube del amor. Otra cosa es su reacción, al querer detener el tiempo y no seguir caminando. Tenía que entender que el oasis está para el caminante, no es punto de llegada. Que hay un más allá al final del camino, una tierra prometida; que la libertad, como el amor, aún han de ser probados.

Así es nuestra vida espiritual, siempre en camino.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Terra de passions

Representacions de la Passió de Jesús a Esparreguera i Olesa de Montserrat

La Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat acull en el seu territori dues de les representacions de la Passió de Jesús més tradicionals de les terres catalanes: la d'Esparreguera i la d'Olesa de Montserrat. El guió és el dels Evangelis; basada en fets reals de fa 2.000 anys; els actors, homes i do-

nes d'aquests pobles als peus de la muntanya de Montserrat que porten el teatre a la sang. Es tracta sens dubte d'un espectacle cultural de gran qualitat i alhora una ocasió d'evangelització i de catequesi molt gran, ja que transmet el missatge de Jesús de manera molt vital.

Esparreguera

Després de les restriccions de la pandèmia, tornen amb el format de representacions de matí/tarda feta des de sempre. Al mateix temps, continua oferint-se, com l'any passat, un nou format, d'una durada de 2 h i 15 min., combinant modernitat i costums.

Més informació i reserves: tel. 937 771 587 - espectacle@lapassio.net lapassio.net - www.lapassio.net

Olesa de Montserrat

Es tracta d'un espectacle totalment nou, amb una potent posada en escena i una durada més breu.

Totes les representacions estan subtítulades en castellà i anglès de forma simultània a l'espectacle.

Més informació i reserves: tel. 937 781 009 - info@lapassio.cat - www.lapassio.cat

XI Seminari d'Estudi sobre el Catecumenat

XI Seminari d'Estudi sobre el Catecumenat
Seminari Conciliar de Barcelona
Carrer Diputació, 231 - 08012 Barcelona

Catecumenat i discerniment vocacional
11 de Març de 2023 - Matricula gratuïta

Horari
De 10.30 h. a 13.00 h.
- 10.30 h. Res de l'Hora Mener.
- Salutació
- Reflexió a càrrec Mons. Agustí Cortés, Bisbe de Sant Feliu
- Toró de paraula.
- Informacions i cloenda

Es participants s'han d'inscriure prèviament.
Més informació a: Vocacion@sic.021144

Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears

El proper dissabte 11 de març es durà a terme aquesta sessió formativa matinal (de 10 a 13 h) organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi, que tindrà per títol: «Catecumenat i discerniment vocacional» i es realitzarà al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació 231, 08007 Barcelona).

La reflexió anirà a càrrec del bisbe Agustí Cortés.

La matrícula per participar-hi és gratuïta però cal inscriure's en un formulari online.

Més informació a: www.sic-catequesi.cat

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «L'amor va més enllà de l'útil, el convenient i el que és degut; l'amor genera sorpresa, inspira impulsos creatius, gratuïts» (16 d'agost).

@Pontifex_es: «El testimoniatge dels ancians uneix les edats de la vida i les dimensions del propi temps: passat, present i futur. Les edats de la vida no són mons separats que competeixen entre si. L'aliança d'ancians i nens salvarà la família humana» (17 d'agost).

@Pontifex_es: «Jesús ens revela la paciència de Déu, el Pare que té misericòr-

dia de nosaltres i ens crida fins a l'última hora, que no exigeix la perfecció sinó l'impuls del cor, que intenta obrir-se pas en el nostre interior fins i tot quan tanquem el nostre cor» (18 d'agost).

@Pontifex_es: «Estimar com Jesús significa servir i donar la vida. Servir, és a dir, no anteposar els propis interessos; combatre la indiferència, compartir els dons que Déu ens ha donat. Donar la vida és sortir de l'egoisme per a fer de l'existència un do, lliurar-se a qui ho necessita» (19 d'agost).

Xerrades informatives sobre el Projecte Raquel

El Projecte Raquel és un programa d'atenció i acollida a la dona (i a l'home) que ha viscut el drama de l'avortament i que vol iniciar un camí sanador i de reconciliació amb ells mateixos, amb el nadó i amb Déu.

Al *Full Dominical* n'hem parlat en diverses ocasions al llarg dels 7 anys que porta en marxa el programa a la nostra diòcesi. En aquestes setmanes, els organitzadors ofereixen unes **xerrades informatives sobre el Projecte que es poden concertar a les parròquies o grups interessats, trucant al tel. 662 022 707.**

L'organització del Projecte Raquel fa part de la Delegació diocesana de Família i Vida i està formada per una

xarxa de laics acollidors, sacerdots, psicòlegs i psiquiatres, especialment formats per a oferir una atenció personalitzada a les dones i als homes després d'un avortament. L'atenció és individualitzada, absolutament confidencial i gratuïta.

Se sap que l'avortament fereix l'ànima de tots els qui hi estan involucrats. No solament destrueix la vida del nen no nascut, sinó que deixa també un rastre de dolor i de destrucció per a la mare, el pare i per a tota la societat. Aquesta ferida profunda afecta totes les dimensions de la persona i és, sobretot, una ferida interior, espiritual, que es manifesta psicològicament i, fins i tot, físicament.

10 anys compartint esperança

Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat celebra en aquest 2023 els 10 anys de la seva creació i per aquest motiu, al llarg de l'any hi haurà diverses cites en llocs diferents de la diòcesi, per compartir la joia i l'esperança que Càritas intenta transmetre a les persones més vulnerables per a les quals treballa.

El dimecres 15 de març, a les 8.30 h, a la capella de la Casa de l'Església, a Sant Feliu de Llobregat, hi haurà una eucaristia d'acció de gràcies, coincidint amb la data de signatura del decret d'erecció de Càritas Diocesana.

Un mes després, dissabte 15 d'abril, a partir de les 10 h i durant tot el

dia, tindrà lloc una trobada a Montserrat.

El mes de juny, el diumenge 4 a les 19 h, a la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, hi haurà un acte institucional i un concert, amb els cors Isquione (Vilanova i la Geltrú) i Bitxac (Sant Pere de Ribes).

Com a tancament de l'aniversari, s'està treballant per organitzar una jornada familiar de celebració al darrer trimestre, al setembre/octubre 2023, al Baix Llobregat, obert a totes les famílies i persones acompanyades per totes les Càritas del nostre territori diocesà, tot el voluntariat i contractats.

Pressupostos aprovats

El dia 20 de febrer es va reunir el Consell per als Assumptes Econòmics a la Casa de l'Església i entre els punts de l'ordre del dia hi havia el de la presentació del pressupost per a l'any 2023. L'endemà, dimarts 21, va tenir lloc la reunió del

Col·legi de Consultors, renovat l'any passat, a la qual van assistir també dos membres del Consell reunit el dia anterior, per transmetre les informacions econòmiques pertinents. Tots dos organismes van aprovar els pressupostos presentats.

Reunió del Col·legi de Consultors

AGENDA

► **Com viure el lideratge en la vida consagrada.** Aquest serà el contingut que s'aprofundirà a la trobada-recés per a religiosos i religioses del dissabte 11 de març a les 10 h, a la Casa de l'Església. Predicarà el P. Josep M. Henríquez, osb, delegat per a la Vida Consagrada i acabarà amb l'eucaristia a les 13 h.

► **Trobada diocesana d'adolescents i joves.** Dissabte 18 de març, a Vilafranca del Penedès, d'11 a 19 h. Aquest dia també estan convocats aquells joves que celebraran el sacrament de la Confirmació.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Feliu de Llobregat: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalària (OH), patró

dels malalts i dels bombers; sant Vermon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. de les oblates benedictines. Sant Feliu de Llobregat: Sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.

10. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Cándid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg. fun-

dadora de les religioses de l'Assumpció.

11. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15.19b-26.40-42)]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

Diumenge II de Quaresma (A)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill estimat: escolteu-lo»

Transfiguració de Crist (1487), de Giovanni Bellini. Museu de Capodimonte, Nàpols (Itàlia)

Per a entendre l'escena que llegim avui a l'Evangeli, hem de tenir en compte el final del capítol anterior quan Pere s'oposa radicalment a Jesús que anunciava que havia d'anar a morir a Jerusalem. La transfiguració és ja un tast de la resurrecció. És la gran alegria que experimenten els tres apòstols: *Que n'estem de bé, aquí dalt! Si voleu, hi farà tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.* S'hi troben tan bé que no necessiten res més. La mort que rebutja Pere no serà, per tant, el final de la vida de Jesús, sinó només el pas per a la resurrecció. I arriba una veu des del cel: *Els cobrí un núvol lluminós i del núvol estant una veu digué: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut: escolteu-lo.* El núvol lluminós és la presència del Pare que mostra clarament, amb les seves paraules, que Jesús és el seu Fill estimat, el qui compleix la seva voluntat. Pere li deia a Jesús que s'oblidés d'anar a Jerusalem a patir i a morir; però ara la veu del Pare del cel li està dient: Pere, el camí de Jesús és l'únic camí que Déu vol. Per tant, el dolor, el sofriment, la mort són el camí encertat, però no el terme final. Ara el que cal és tornar a la missió: queda encara molt de camí a fer: la passió, la mort i sobretot la resurrecció. *Moisès i Elies* que representen la Llei i els profetes estan ja superats: el *Fill estimat* de Déu és només Jesús. El camí de la creu també el va passar Abraham: *Ves-te'n del teu país, de la casa del teu pare cap al país que jo t'indicaré:* és la renúncia total la que se li demana. Però el final és també: *Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-te.* El mateix ens recorda Pau: *Tot el que has de sofrir suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Perquè Jesucrist ha desposseït la mort del poder que tenia i ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.* El camí de Jesús és dolor i sofriment per arribar a la vida plena, a la felicitat total.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 12,1-4a)

En aquells dies, el Senyor digué a Abram: «Ves-te'n del teu país, del teu clan i de la casa del teu pare, cap al país que jo t'indicaré. Et convertiré en un gran poble, et beneiré i faré gran el teu nom, que servirà per beneir. Beneiré els qui et beneixin, però els qui et maleeixin, els maleiré. Totes les famílies del país es valdran de tu per beneir-se.» Abram se n'anà tal com el Senyor li havia dit.

► Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

► Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,8b-10)

Estimat: Tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Ell ens ha salvat i ens ha cridat a una vocació santa, no perquè les nostres obres ho hagin merescut, sinó per la seva pròpia decisió, per la gràcia que ens havia concedit per Jesucrist abans dels segles, i que ara ha estat revelada amb l'aparició de Jesucrist, el nostre salvador, que ha desposseït la mort del poder que tenia i, amb la bona nova de l'evangeli, ha fet resplendir la llum de la vida i de la immortalitat.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 17,1-9)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els duqué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi farà tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» Encara no havia acabat de dir això quan els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho, els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequen-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 12,1-4a)

En aquellos días, el Señor dijo a Abrán: «Sal de tu tierra, de tu patria, y de la casa de tu padre, hacia la tierra que te mostraré. Haré de ti una gran nación, te bendeciré, haré famoso tu nombre y serás una bendición. Bendeciré a los que te bendigan, maldeciré a los que te maldigan, y en ti serán benditas todas las familias de la tierra». Abrán marchó, como le había dicho el Señor.

► Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

► Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 1,8b-10)

Querido hermano: Toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Él nos salvó y nos llamó con una vocación santa, no por nuestras obras, sino según su designio y según la gracia que nos dio en Cristo Jesús desde antes de los siglos, la cual se ha manifestado ahora por la aparición de nuestro Salvador, Cristo Jesús, que destruyó la muerte e hizo brillar la vida y la inmortalidad por medio del Evangelio.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 17,1-9)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a su hermano Juan, y subió con ellos aparte a un monte alto. Se transfiguró delante de ellos, y su rostro resplandecía como el sol, y sus vestidos se volvieron blancos como la luz. De repente se les aparecieron Moisés y Elías conversando con él. Pedro, entonces, tomó la palabra y dijo a Jesús: «Señor, ¡qué bueno es que estemos aquí! Si quieres, haré tres tiendas: una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». Todavía estaba hablando cuando una nube luminosa los cubrió con su sombra y una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el amado, en quien me complazco. Escuchadlo». Al oírlo, los discípulos cayeron de bruces, llenos de espanto. Jesús se acercó y, tocándolos, les dijo: «Levantaos, no temáis». Al alzar los ojos, no vieron a nadie más que a Jesús, solo.

Cuando bajaban del monte, Jesús les mandó: «No contéis a nadie la visión hasta que el Hijo del hombre resucite de entre los muertos».